

شوعیهت و پرسى عیشق و خ[شهو یستی. . س[لام ع[بدو[ا

ک[لنتای ده[: (خ[شهو یستی ده[ت به عیاده تی مر[فایه تی) و
ده بینین پیاوسالاره کان:

- (خ[ج و سیامه ند، شیرین و فرهاد) یان خ[شده و[ت و
هاوس[زیانن، به[ام وهك كه سوکار قبوو[یان ناکه ن.
- له بهر خ[یان گ[رانى عیشق و خ[شهو یستی ته نانه ت
ب[شهرمانه (مه مکى خ[کرد) ده[نه وه و بانگه وازی کوشتنیش
ده کهن (ئه گهر به خ[ت رازی بیت، دایکت ده رمانخوارد کم) و
س[کسیترین گ[رانى ده[ن و هه[په[ک[ى له سهر ده کهن!
- به شان و با[ای خ[شهو یسته کان یان هه[ده[ن، به[ام قو[به سهر
ئه و که سه هه مان گ[رانى ب[م[پینه[خزمه کانى ب[ت.
- ههر چ[ن له مزگه وت ژن و پیاو جیاده که نه وه، به هه مان ش[وه له
ناو خ[زان و قوتا بخانه و...هتد.

سیست[مى پیاوسالاران به زه برى نهریتی قه ده غه، توند کردنى
م[پینه له ناوما[و سزادانى که سایه تی و هه ست و س[زیان له
فه زای دوو[وویى، ناپاکى، در[و قینه و غیره...هتد، وهك مو[ك
و(شت)ى تایبته رهفتاریان له گهل ده کهن و ژان و خم و
نائومیدی و خو[ننى ژنان ل[که وت[ته وه.

خ[شهو یستی (دانایى و به ههره ی بوونى مر[یى)، که چى ده سه[ات و
ثاینزاکان له دژیدا راده وهستن و به ره وشت و به ها
ک[مه[ایه تیه کانى پاشماوه ی دهره به گایه تی و سه رمایه دارى به
ب[ه وشتى و به[ه[ایى و شهرم و "ب[شهره فى" م[ریان کردوه:
یه که میان ده یه و[ت رابردوو به زیندوویى رابگر[ت،
دووه مه کیان وهك بازرگان[کى ساخته چى له گه لیان
یه کده گر[ته وه و هاوکات ک[ت و زنجیری هاوچهرخ له مل ژنان
ده کهن.

ژنان به ب[دهنگى و ب[ده سه[ات له ئاستیاندا رانه وه ستاون و هه موو
ش[وه کانى خه باتى ئازادیان گرد[ته بهر و هه و[ده دن له[ز[ره ملی و
ستم و فرتوف[و فه نتازیای پیاوسالاران رزگاریان ب[ت.
ئه لکسه ندهر ک[لنتای له باره ی خ[شهو یستی پ[پانده[: (خودى خ[شهو یستی
وزه یه کى داه[نهرانه ی مه زنه، ئاس[ى روحى ئه وه ی ده یبینى و ئیلهامى

پـدـه به خـش، دـه و مـه نـد و بـه رـیـنـدـه کـات. گـه ر خـشـه و یـسـتـی نـه بـت
مـر فـایـه تـی هـسـتـی دـه کـرد دـز رـا و و ئـیـنـکـار و نـه فـرـه لـکـرا و ه. هـیـچ
گـو مـا نـم نـیـه لـه و هـی کـه خـشـه و یـسـتـی لـه دـوا بـت ژـدا دـه بـت بـه عـیـبـادـه تـی
مـر فـایـه تـی.)

خٚشویستی همر به (وزیه کی داهٚنهر) بٚ ژیا نی مرٚ قایه تی نه زانراوه:
لنین له وته یه کید دهٚٚ: شوعیهت دهٚٚ له گهل خٚیدا زاهدی
نهٚٚنٚ، بهٚکو شادی و خٚشیهک که پلهی که ماٚی ژیا نی خٚشویستیش
بیوروژنٚ... نه وهک خٚشویستی پیاوانی ئاینی و نه وهک دٚن جوان و
نه یش وهک به کارهٚنانی لووتبه رزٚکی دووٚوو بٚ خٚسهرقاٚکردن.)

لله به هـى فشارى كه مهـا يه تى، ز ربهى په يوه ندييه كان به ناچارى بـ
 دهربازبوون له كـت و زنجيرهـ كانى پياوسالارى كهـ هاوشـوهى
 پـرنـگرافيهـ وهوشيارى تـكدهـدا، په نا بـ دووـووى دهبـن و، ئهـوهى
 له ز ربهى وـاتانى دنيا ئاساييه و كهس په يوه ندى پـوه نيهـ، لـله
 وهـكـ"جنـكهـ" به هزار شـوه به نهـنى ئهـنجام ددرـن، ز ر هـيه
 ئيرادهى و ويستى پياوهـكهى جـبهـجـ دهـكات، بهـام روحى له شوـنـكى
 ترهـ، له ز ربهى هـره زـرى گـرانـيهـكان ژن دهـنـنـه ئاستى
 جهـستهـى، ئهـى كهـسايهـتى، كهـرامهـت، ويژدان و بير و هـهـويست و
 هوشيارى و ئارهـزووهـكانى؟!

له ژبه څه فشاره شته تانه، کچان ناچار کړاون ځان له گټل دنيابيني پياوړي بگونځون و به ره واک ته ملکه چي "فرمان و سنوره" در زنه کان بن، ژباني ځان ده خنه مه ترسي. نه و جا هزاران ځان هه يه هېچ شته کي س زداري ژن و پياوړه که به يه نا به ست ته وه (هر چرکه يه کي مهرگ کي راسته قينه يه، هه ستی ځان به که مزانين، خه م کي و بزاري و وړاني که سايه تيه و جوو تبوون وه که نه رک کي پتام به هه ستی زه و تکرډن). که م نين نه و کچانه که بوون به قورباني ساده ترين مافي مرقه.

تڙگه يشتني ليڊاڻي و به ناو "ٺازاد" ٻووه به تهواوڪهري پياوسالاري
 شـوه ڪڏ نه ڪهي (له شفر ڀشي به نه ڀني، فره ڙني، گهشتي سڀ ڪسي ٻـ
 وڻا تانيتر، لاقهي ڪچان له شو ڀنه گشتيه ڪان، شـوه زڙ ره ڪاني
 هاوسه رگيري کاتي "حه ڀاڻ"، سڀ ڪس به نه ڀني له پال هاوسهري فرهري).
 ٽه و دوو ڀووييه به زهبره به مهلها، له شفر ڀشي، ڪچاني قومارخانه و
 مه ڀخانه و دوڪان و سهنٽهري نه رگيله، سهنٽه ره ڪاني مهساج وته نانهت
 و صالح نه ڪان به شـوهي جڙ راوجڙي ناڻا ڀسته وڃڻ به ڪارده ڀنڙن ٻـ
 بازار ڀي سڀ ڪس، ٽه وڃا لايه ڪيان به ناوي "شهر ف و نهريت و ٽاين" هه ڀهه
 و گو ڀهه ده ڪهن و هزار تانه و ته شهر هه ڀده واسن و ڇڻيان به
 پار ڙهري پياوسالاري ڪڏ نه ڪه پيشاندهن ڪه دڙي ڙنانه و لاکهي تر
 به ناوي "شارستانيهت و ٺازادي و مافي مرڻ" ٻـ ڀهشترين و خو ڀڻيترين

نموونهی پیاوسالاری ئه نجامدهدن دژ به ژنان: دنیایهك له در،
دنیایهك به رژیانی ساختهی دتهزین.

ژنان له دنیای پیاوسالاری به ههردوو رووکهیهوه له بواری خهویستی
و هاوسه‌رگیری له ناو کارهسات، ئاژاوه، پشوی، نامیی، شکاندنی
کهرامهت، کهسایهتی و ویرانی رژه‌کانیان بهر ده‌که‌ن.

کالنتای ده: ئه‌م چه‌رخه تایه‌تمه‌نده به غیابی "هونه‌ری
خه‌ویستی". مرڤ به‌ته‌واوه‌تی نازانن په‌یوه‌ندییه‌کی روون و
پرسنگداریان هه‌ب‌ت و له شه‌قی با‌دا، به‌های هاو‌تی س‌زداری
نازانن. خه‌ویستی ئیم‌یان تراژیدییه‌کی جه‌رگ‌به‌یان
سه‌ه‌یکی سووک و رووکه‌شه. ده‌ب‌مرڤ قایه‌تی له‌م قه‌یرانه‌رزگار
بکه‌ین. خه‌ك رابه‌نین ب‌ژیان له‌کاتژمه‌ره د‌خ‌ش و روونه‌کان به‌ب‌ت
ئه‌وه‌ی خه‌مه‌کان باریان گران بکات. سایکل‌ژیای مرڤ ئاماده‌نا‌ب‌ت
ب‌پ‌شوازی له‌خه‌ویستی مه‌زن و پاکژ له‌لایه‌نه‌تاریکه‌کانی گه‌ر به
ق‌تابخانه‌ی هاو‌تی عاشقانه‌ت‌نه‌په‌ت.

خه‌ویستی گه‌وره‌ترین بیرمه‌ند ب‌خه‌ویسته‌که‌ی له‌چه‌ندین ه‌نراوه
ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌و مرڤ سه‌رسام ده‌که‌ن:

(ج‌نی! ئایا چاکه‌ی پایه‌به‌رز هی منه؟ ئه‌ی روح شیرین، ت‌منت
خ‌شده‌و‌ت؟)

ئای ج‌نی ج‌نی ت‌منت خ‌شد‌و‌ت... و

(...ئه‌م گ‌رانیا‌نه‌به‌)

که‌ترین له‌ئاوازه‌کان.

ئه‌م خه‌ویسته‌یه‌به‌به‌که‌له‌به‌رده‌م پ‌کانت

به‌ساده‌یه‌وه‌به‌ئه‌ژن‌دا ده‌چن)...

(ده‌بینی؟)

ره‌نگه‌هه‌زاران به‌رگ بنووسم

و له‌هه‌ر رسته‌یه‌کدا بنووسم "جینی"

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شد ت‌دا دنیایهك له‌فکر،

گر‌به‌ست‌کی ئه‌به‌دی و ئیراده‌یه‌کی نه‌گ‌ر شاراوه‌ته‌وه.)

نووسه‌ری ئه‌و شیعره، ک‌مارکسه، پ‌ش ئه‌وه‌ی س‌رمایه‌ بنووس‌ت،

شیعری به‌با‌ی خ‌ش‌ویسته‌که‌ی (جینی) د‌گوت. به‌داخه‌وه‌له‌ب‌اوکردنی

به‌ره‌مه‌کانی مارکسی، بایه‌خ به‌به‌ره‌مه‌شیعریه‌عاشقانه‌کانی

نه‌درا.

وزه‌ی خه‌ویستی کرده‌یه‌کی گه‌وره‌یه، به‌داخه‌وه‌هه‌نگاو به‌هه‌نگاو

له‌قاو و سه‌رکوت و سووکده‌کر. نه‌لایه‌نه‌ره‌شه‌کانی ره‌وشتی ک‌ن له

گ‌ن‌نراوه‌و نه‌ئه‌مه‌ی ئ‌ستا به‌ره‌وی هه‌یه، که‌رامه‌ت ب‌ژنان

ده‌گه‌ن‌ته‌وه. خه‌ویستی و ره‌وشتی نو‌پ‌ویستی به‌سیست‌م و

دهسه باتی نو ههیه که ئستا دوژمنانی سهرسهختی ههیه و پایهکانی ز ر لاوژن و تا ر ژگاری دهسه باتی پیاوسالاری با دهست بت، ژنان باجکی ب و نه دهن، به ام دهسته و ئژن له بهردهمی دانه نیشووون و موقاوهمه تیان دژ به ک مه گهی چینایه تی ده مانگه یه نه به ک مه گای سیالیستی که ت دا سهر به خیی ئابووری و، که سایه تی ده بت ته خاوهن ب یاری یه که م نهک دووههم و پاشک و، ئازادبوونی ک مه یه تی به ئازادبوونی له کاری ناوما و ر یی سهره کی له به و به ردنی ک مه گا ده بینت (چیت ر ژن که رت ناکرت ب ر ه جیا جیاکان) و له گه لیدا مرقایه تی بوونی مر یی وهک ئینسان ده بت ته راستی و له به ه یی و کوشتن و خ کوشتن و هه ژاری و به ریکلامکردنی که سایه تی و ب کاری و ئهرکی به خ و کردنی منا و خ سه پاندنی پیاوسالار رزگارمان ده ب.

ب گه یشتن بهم ئامانجه پ و یسته پرسی ژن له ر کخراوهکانی ژنانی دهسه بات و به ناو ک مه گهی مه ده نی و ئه کادیمیه ب ر ژواکان رزگاربین و پ گهی و توانا و ه یی هوشیاری، کلتور، ر کخستن و خه باتی سهر به خ یی ژنانی شیوعی له ناو حزب کی شیوعی به ه زببت.